

Kommunalbestyrelsernes Arbejde betydeligt, naar Statens og Kommunens Skatter kunde paalignes samtidigt.

Endelig vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa et Punkt til. Der findes i det af Kommissionen udarbejdede Forslag om en Formue- og Indtægtsskat, en Bestemmelse, som siger, at i Kommuner over 10,000 Indbyggere kunde Sogneraadet udnævne Ligningsmænd til at deltage i Ligningsarbejdet. Jeg mener ikke, man bør sætte Grænsen ved 10,000 Indbyggere; thi der er Kommuner, hvis Indbyggertal er derunder, og hvor Paaligningsarbejdet vil blive saa overordentlig forøget, at Sogneraadene nok kunne trænge til Hjælp, og jeg vil tilraade, at man fik en Bestemmelse, hvorefter man fik Lov til at faa Ligningsmænd, hvilket f. Eks. kunde ske ved, at Sogneraadene henvendte sig til Indenrigsministeren, og denne, naar han fandt, at Forholdene talte derfor, kunde give sin Sanktion dertil.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg maa give det ærede Medlem for Køge (Alberti) Ret i, at Kommunebeskatningsloven er og har i længere Tid været Siftbarn. Til Gængæld har den tidligere spillet en saa meget større Rolle her i Tinget. Den rummer en Sum af $17\frac{3}{4}$ Millioner Kr., medens Statsbeskatningsloven som bekendt kun angaar et langt mindre Beløb. Derfor er Loven om personlig Kommuneskat meget vigtigere end den anden, og det er derfor en Skam, at den bliver saa stiftmoderligt behandlet. Deri kan jeg godt give den ærede Folketingsmand Ret. Men det er unegtelig dog en Fordel, naar den ikke kræver et Indledningsforedrag som det andet forleden paa $2\frac{1}{2}$ Time. Jeg skal for mit Vedkommende gerne følge det Eksempel paa Forbedring, som den ærede Folketingsmand her i Dag har givet, Jeg vil da kun nævne et Par af de Punkter, han fremhævede, nemlig Spørgsmaalet om Ejendomsskyld og Spørgsmaalet om den mellemkommunale Beskatning, som selvfølgelig ere de to vigtigste Afsnit i denne Lov.

Med Hensyn til Ejendomsskylden forekom det mig næsten, som om den ærede Taler endnu ikke var enig med Regeringen og Landstinget i, at man burde udstrække den kommunale Beskatning ogsaa til de faste Ejendomme, som hidtil have været fri, særlig altsaa de bygningsafgiftspligtige Bygninger. Det undrer mig meget, for jeg tror dog, at paa det kommunale Omraade er der vist næsten ingen Menings-

forskel om, at det ikke blot er en Reform, som er meget nærliggende, naar man ønsker at lette Kommunerne ved at udskrive ny Skatter ogsaa paa Kjøbenhavn og Købstæderne, at man først og fremmest tager de Skatteobjekter, som ligge i Kommunen selv, men at det tillige er en Reform, som har den største Betydning til Lettelse af Landbruget, idet denne Lettelse efter Beregninger, som jeg anser for utvivlsomt rigtige, vil andrage $4\frac{3}{4}$ eller henved 5 Kr. pr. Td. Hartkorn ved at medtage disse Ejendomme. Jeg vil gerne lægge den ærede Taler paa Hjerte at overveje, om det er forsvarligt længere at modsætte sig en Reform som den, der har været Tale om i saa mange Aar og i saa mange forskellige Former, naar der derved synes at kunne gennemføres saa store Fordele i saa Henseende for de Formaal, som man i det hele taget sætter sig ved disse Skatte-reformer.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Køge udtalte, at Regeringen havde ment at fikserer Hartkornsbeskatningen i disse Forslag, og at Landstinget mener at have gjort det, for faste Ejendommens Vedkommende her, men at dog ingen af disse to Faktorer har gjort det, forekommer det mig ikke at være rigtigt, eftersom jo i Regeringsforslaget Hartkornsskatten var fikseret til 16 Kr., og den samlede faste Ejendomsbeskatning var fikseret til 16 Kr. pr. Td. Hartkorn plus 2 pro mille Ejendomsskyld. Det er jo nu med Afskaffelsen af Hartkornsskatten i Henhold til Landstingets Ændring bleven fikseret eller maksimeret til 4 pro mille, saa man kan ikke sige, at hverken Regeringens eller Landstingets Forslag indeholder nogen bestemt Begrænsning af de faste Ejendoms-skatter. Det kunde man derimod sige om det af Folketinget her vedtagne Forslag, eftersom det er erkendt, at det ikke indeholdt nogen saadan. At Amterne fremtidig ikke skulle kunne ligne paa Kommunerne i Henhold til Landkommunallovens § 50, er jo en Anke, der er bleven rettet af samme ærede Folketingsmand, og jeg mener, at naar man, hvad der ogsaa finder Støtte i de af det ærede Medlem for Lyngby (Piper) fremførte Beregninger, skaber en saa betydeligt bredere Basis for Amtsraadenes Ligning paa faste Ejendomme, som det sker ved Indførelsen af Ejendomsskyld, vil man kunne se bort fra den Benyttelse af Landkommunallovens § 50, som hidtil har fundet Sted, men som det ærede Medlem mente ikke har fundet Sted i stor Udstrækning. Det hele, det drejer